

**Mistä olen kiitollinen
elämässäni: piirrä,
maalaa, kuvaile**

Lea Kumpulainen ja
Kaisa Perttunen syventyvät
maalaamiseen (kuva:
Kaisa Hirvikangas)

Ensikertalaisena kesäpäivillä

Suomen Sairaanhoidtajain Kristillisen Seuran (SSKS) vuosittaisia kesäpäiviä vietettiin Turun Kristillisellä Opistolla 25.- 27.8.2023. Osallistujia oli parhaimmillaan yli 20 eri puolilta Suomea. Teemana oli SSKS:n vuoden teema "Elämän matkalla".

Perjantai-iltana, saapumisen ja aloilleen asettumisen jälkeen kesäpäivät käynnistyivät seuran puheenjohtajan Elina Höltän tervetuloitotuksilla. Iltaa vietettiin toisiimme tutustuen ja kuulumisia vaihtaen.

Jaoimme surumme Viesti-lehden pitkäaikaisen päätoimittajan Riitta Soinnun kuoleman johdosta. Monella meistä on paljon arvokkaita, ainutkertaisia ja lämpimiä muistoja tästä seuramme uskollisesta ja sitoutuneesta vastuunkantajasta vuosikymmenien ajalta. Hänen palvelutehtävänsä tuli täyteen. Tämän vuoden teemavirsi, Koko tien Hän kanssain kulkee, sopi iltaamme luontevasti. Laulu tuntui erityisen merkitykselliseltä.

Luento viritti keskusteluun

Lauantain aamupäivään saimme luennoitsijaksi vieraan Kirkkohallituksesta. Terveystieteiden tohtori, sairaalapappi ja työnohjaaja Virpi Sipola on tutkinut väitöskirjassaan potilaan spiritualiteetin tukemista ja eksistentiaalisia kysymyksiä palliatiivisessa hoidossa. Luennon aihe oli Potilaan henkinen ja hengellinen tuki.

Virpi Sipola (kuva: Kaisa Hirvikangas)

Ihmisen elämässä on fyysisen, psyykkisen ja sosiaalisen ulottuvuuden lisäksi myös spirituaalinen (henkinen/hengellinen) ja eksistentiaalinen (olemassaoloon liittyvä) ulottuvuus.

Miten viimeksi mainittuihin tarpeisiin hoitotyössä voidaan vastata? Yhtenäiskulttuuri, kristillinen arvomaailma on muuttunut monikulttuuriseksi ja tämä haastaa terveydenhuoltohenkilöstöä! Kristillisyyden Suomessa ohentunut, uskonnollisia asioita pidetään yksityisasioina. Hengellisyyteen/henkisyyteen liittyvä sanasto on nuoremmalle sukupolvelle vierasta, tuntematonta. Toisaalta monenlaiset uudenlaiset henkisyyttä kuvaavat tavat ja rituaalit ovat jalkautuneet keskellemme.

Tässä poimintoja luenolla käydystä keskustelusta sekä Virpi Sipolalta saamastani Kirkkohallituksen aihetta koskevasta julkaisusta (nro 123):

"Tarpeiden tunnistaminen alkaa tutustumalla potilaan arkielämään ja elämäntilanteeseen. Kunnioita potilaan kulttuuria, elämäntilanteesta ja vakaumusta."

"Tarpeiden tunnistamiseen vaikuttavat ammattilaisten ja hoitoyhteisön asenteet."

"Omaan spiritualiteettiin ja eksistentiaalisuuteen tutustuminen auttaa terveydenhuollon ammattilaista potilaan kokonaisvaltaisessa tarpeiden tunnistamisessa."

"Yksilön spirituaaliset ja eksistentiaaliset tarpeet voivat kätkeytyä fyysisten, emotionaalisten, psyykkisten tai sosiaalisten oireiden alle."

"Havainnoi. Kysy, haluaako potilas keskustella. Luo keskustelulle rauhallinen ilmapiiri. Ole läsnä. Anna potilaalle tilaa etsiä. Kuuntele. Tee avoimia kysymyksiä ja tarkkaile sanatonta viestintää. Älä tarjoa itse vastauksia. Ole rohkea, ole hienotunteinen, ole avoin."

Juhlakakku SSKS 75 vuot-
otta (kuva: Kaisa Hirvi-
kangas)

Seuran syntymä- päivät

Näiden syvällisten elä-
mänkysymysten ääreltä
siirryimme SSKS:n synty-
mäpäiväkahville ja -ka-
kulle. Paljon onnea vaan
ja Sinua siunata tahdon
olivat onnittelulaulujamme 75-vuotiaalle
seurallemme. Puheenjohtaja Elina Hölt-
tä kertoi puheessaan, mihin vaiheeseen
maamme historiassa SSKS syntyi ja mi-
hin tarpeeseen se halusi vastata. Reilu
parikymmentä nuorta kristittyä sairaan-
hoitajaa tunnisti sodasta selviytyneiden
joukossa paljon traumatisoituneita soti-
laita ja sairaanhoitajia. Oli hengellistä hä-
tää. SSKS sai alkunsa näiden ennakkoluu-
lottomien ja rohkeiden sairaanhoitajien
toimesta. Jäsenten hengellinen hoito on
edelleen SSKS:n keskeinen tehtävä.

Musiikkimaalausta

Lauantain iltapäivän musiikkiohjelman
meille tarjosi musiikin maisteri ja positiiv-
isen pedagogiikan ja laaja-alaisen hy-
vinvointitaitojen opettaja Anna Välimäki
yhdessä pianonsoitonopettaja Ida Sor-
san kanssa. Toivon ja kiitollisuuden äärel-
lä -musiikkimaalausta toteutettiin elävän
musiikin ja runojen taustoittamana. Ru-
not oli valinnut allekirjoittanut. Mistä olen
kiitollinen elämässäni: piirrä, maalaa, ku-
vaile, kerro se läsnäolijoille. Kolmituntisen
ohjelman aikana saimme kuulla upeaa
musiikkia, pianon ja sellon säestyksellä.
Kuulimme henkilökohtaisia kertomuksia
toivosta ja kiitollisuudesta elämässä.

Lauantai-illan iltahartauden meille jär-

Anna asettelee tarvikkeita
(kuva: Kaisa Hirvikangas)

jesti Anja Paavonperä esittäen omia ru-
nojaan.

Juhlava messu

Sunnuntaiaamun messuun osallistuim-
me Turun Tuomiokirkossa. Päivän teema
oli "Jeesus, parantajamme" ja saarnateksti
Matt. 12: 33-37. SSKS:n jäseniä toimi
messuavustajina: ristinkantajana, kyntti-
läntuoja, tekstinlukijana, esirukousavus-
tajana sekä kirkkovieraita tervetulleek-
si toivottajana. Koimme messun tässä
upeassa kansallispyhätössä juhlallisiksi.
Messun toimitti kappalainen, rovasti Mi-
ka Mäntyranta avustajinaan pastorit Miika
Ahola ja Minttu Väisänen. Urkurina mes-
sussa toimi Anna Välimäki ja kanttorina
Jukka Pietilä.

Suora lainaus rovasti Mika Mäntyranta-
nan saarnasta: "Matteuksen evankeliumin
kreikankielisessä tekstissä Jeesus ei puhu
itseasiassa turhista sanoista, vaan laiskois-
ta sanoista. Sellaisista sanoista, joiden ei
ole tarkoituksaan johtaa mihinkään. Toi-
mettomat, laiskat sanat ovat sitä 'sanahe-
linää' - sellaisia sanoja, jotka eivät koskaan

Ida Sorsa ja Anna Välimäki musisoivat
(kuva: Kaisa Perttunen)

Irma ja Juhani Kirla lahjoittivat osallistujille
runokirjan Kunnian kuningas
(kuva: Kaisa Perttunen)

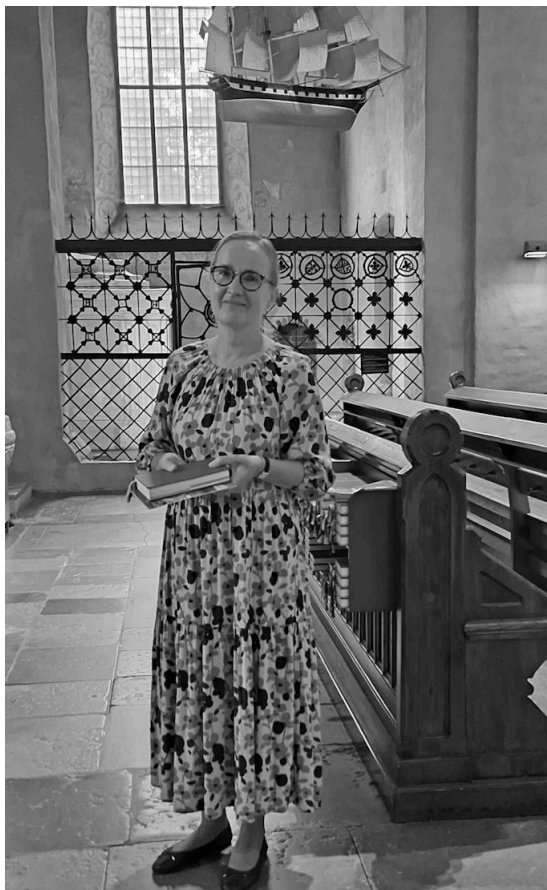
johda konkreettisiin tekoihin. Juuri sanahelinästä Jeesus arvostelee fariseuksia.

Sanojen arvohan mitataan siinä, minkälaisiksi teoiksi ne kasvavat. Jeesus kehottaa meitä olemaan tarkkana sanojen ja puheitten kanssa. Tekojemme pitäisi olla linjassa sanojemme kanssa. Mitä tekoja Jeesus meiltä odottaa?

Jeesus kutsuu meitä palvelemaan Jumalaa ja palvelemaan toisiamme niin, että hyvä sanoma tässä maailmassa - lähellä ja kaukana - leviäisi. Jotta galatalaiskirjeen sana rakkautena vaikuttavasta uskosta (Gal 5:6) toteutuisi meidänkin kauttamme. Jotta mahdollisimman moni tuntisi olevansa riittävä, arvokas ja rakastettu. Näinhän Jeesus lähestyy meitä: hän on Jumalan rakkaus ja armo, hänen kauttaan me olemme osallisia armosta, Jumalan valtakunnan lahjoista ja työstä.

Tämän messun – niin kuin kaikkien messujen – lopussa lausutaan Herran siunaus. Tänään minulla on ilo ja kunnia tehdä se! Siunauksessa, sen kautta Jumala puhuu meille hyvää, Jumala puhuu meistä hyvää. Se rohkaiskoon meitä jakamaan

Kaisa Hirvikangas (kuva: Kaisa Perttunen)

Suomen Sairaanhoitajain
Kristillinen Seura ry

SSKS ry

vuodesta 1948

Hengellisyys hoitotyössä

Kesäpäivien joukkoa (kuva: Kaisa Perttunen)

hyvää edelleen: puhumaan hyvää toisitamme, edistämään totuuteen pohjaavaa hyvän puhumista tässä maailmassa. Sille on totisesti tarvetta!"

Lähdön aika

Kesäpäivät päättyivät lähtöseuroihin. Vaapaamuotoisesti jaoimme tunnelmiamme, löytöjämme, kokemaamme. Koettu "yhteisöllisyys" lausuttiin monen osallistujan suulla. Kipuilemme SSKS:n jäsenmäärän pienenemisestä. Miten tavoitamme nuoret sairaanhoitajat, miten SSKS voi hoitaa keskeisintä tehtäväänsä tulevaisuudessa. Kotimatkalta lähdimme sisaruspiirissä yhdessä lausutulla Herran siunauksella.

Minä, ensikertalainen haluan kiitel-

lä kesäpäivien jokaista osallistujaa Ella Väänäsen Lahja-nimisen runon ajatuksilla (Sain lahjan, Suomen lähetysseuran julkaisu, Kirjaneliö 1977). Siinä hän toteaa, että kaikki mitä minulla on, on lahjaa. Elämän, arjen, tämän päivän jakaminen. Ystävien antamaa, toisilta saatua. Rohkenisinko sanoa, että se on Jumalan puhetta.

Kaisa Hirvikangas
TYKS, Naistenklinikka
Kätilö - terveydenhoitaja (AMK)
SSKS ry:n hallituksen jäsen

Kaikki
mitä minulla on,
on lahjaa.